

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Χίλια δεκακόσα ὀγδοῖντα πέντε,
τὸ Κουδέρνο πάει πρῶμα μὲ πονέντε.

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορὰ θὰ βγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεδαίνει.
Συνδρομητὴς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Ἐἴ σοι φίλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραδέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμ εἰ.
Μέσ' ὅτων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆος μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνη ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Ἐννάτη τοῦ Μαρτίου... πολὺ μεγάλη σχόλη,
καὶ μνήμη τῶν μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστουπόλει.

Ποῦντος πενηνταεννέα,
τὰ παλῆά μας εἶναι νέα.

Ἡ ὄλους ἡ κανένα,
παιδιὰ κατακαυμένα.

Ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας « ἡ ὄλους ἡ κανένα »
τοῖσι τοῖσι, συμπολίται, ἡ μόνον ὅστους δεκτῶ
λευκῇ νὰ δώσῃς ψῆφο μὲ μάτια σφαλισμένα,
ἢ σ' ὄλους δώσῃς μαῦρο, καὶ μαῦρο τραντακτῶ.
Ἡ ὄλους ἡ κανένα » κροτεῖτε τὰς παλάμας,
οὐρὰ εἰς τοὺς δεκτῶ μας, οὐρὰ ὅστὸ πρόγραμμά μας!

Ὅταν εἴμεθα μόνον ὅτὸν τόπον ἀρχοντίσκοι,
ὅταν εἴμεθα μόνον ἔχθροι τοῦ Ὑπουργείου,
τὸν ἔνατον ὅτὸν τόπον κανέναν δὲν εὐρίσκει,
κι' εἰς ἅλους πάντες εἶναι ἡ κόπρος τοῦ Αὐγείου.
Δεκτῶν δεκτῶ ψηφῆστε μὲ μάτια σφαλισμένα,
κι' ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας « ἡ ὄλους ἡ κανένα »

Τὸ Σύνταγμα κι' οἱ νόμοι τί γράφουν δὲν μᾶς μέλει;...
Μῆπως ἔδω τελῆται ἀγὼν περὶ τῶν νόμων;
ἔδω τελῆται: πάλιν περὶ τοῦ τίς μᾶς θέλει,
καὶ ἡ καυγᾷς μας εἶναι ὑπὲρ δεκτῶ ἀτόμων.
Δεκτῶν γὰρ τοὺς δεκτῶ μας κροτεῖτε τὰς παλάμας,
κι' « ἡ ὄλους ἡ κανένα » ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας!

Ἄλλος ἀπ' τοὺς δεκτῶ μας δὲν εἶναι ὅστην Ἀθήνα,
τοῦ γὰρ τὸ καλὸ σας καὶ μόνον νὰ φροντίζῃ.
οἱ ἅλλοι Ἀθηναῖοι φροντίζουν γιὰ τὴν Κίνα
καὶ τὸ ὅτι θέλει κανέναν δὲν γνωρίζει.
Δεκτῶν δεκτῶ ψηφῆστε μὲ μάτια σφαλισμένα
κι' ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας « ἡ ὄλους ἡ κανένα »

Ζυγομαλᾷς, Πετράκης, Καλλιφρονᾷς, καὶ Ῥάλλης,
Καλλιφρονᾷς, Πετράκης, Ῥάλλης, Ζυγομαλᾷς...
καλέ μου συμπολίτα, ποσὼς μὴν ἀμφιδάλλης
αὐτοὶ πῶς εἶναι μόνον τὸ ἔθνος, ἡ Ἑλλάς...
Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κροτεῖτε τὰς παλάμας,
κι' « ἡ ὄλους ἡ κανένα » ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας!

Ἐμεῖς ὅποιον σοῦ ποῦμε ὀφείλεις νὰ ψηφίσῃς,
τὸν Βλάχο, τὸν Λεβίδη, κι' αὐτὸν τὸν Κατσανδρῆ,
ποιὸς εἶναι, ποιὸς δὲν εἶναι, καθόλου μὴ ρωτήσῃς,
ἀπ' τοὺς δεκτῶ ἄς ἦναι κι' ἄς ἦναι γιὰ μανδρί.
Δοκτῶν δεκτῶ ψηφῆστε μὲ μάτια σφαλισμένα,
κι' ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας « ἡ ὄλους ἡ κανένα ».

Τρισάθλιε δημότα, πῶς σ' ἔχουν καταντήσῃς!
ἐμπρός σ' αὐτοὺς μὲ στόμα νὰ στέκῃς ἀνοιχτό,
νὰ μὴ ἔμπορῃς νὰ δώσῃς καὶ σὺ ἐν συνειδήσει
λευκῇ ἢ μαύρῃ ψῆφο ὅστην κάλπη τῶν δεκτῶ.
Ἀλλ' ὅμως, Ἀθηναῖοι, κροτεῖτε τὰς παλάμας,
κι' « ἡ ὄλους ἡ κανένα » ἰδοὺ τὸ πρόγραμμά μας!

Νὰ μὴ ἔμπορῃς νὰ στρέψῃς καὶ σὺ ὅστα περασμένα,
καὶ πρὶν τὸ χέρι βάλῃς ὅστην κάλπη καθενός,
νὰ ὅδῃς ὁ κάθε κάλπης τί ἔκαμε γιὰ σένα
κι' ἂν πρέπη δούλος νᾶσαι ἐμπρός του ταπεινός.
Ἐν τούτοις, Ἀθηναῖοι, μὲ μάτια σφαλισμένα
ψηφίσατε σᾶς λέμε « ἡ ὄλους ἡ κανένα ».

Φασούλης και Περικλέτος,
ο καθένας νέτος σκέτος.

- Φ.—'Αφγανιστάν, Βελδουγιστάν εν μέσω της 'Ασίας, πόλεμος προμηνύεται 'Αγγλίας και 'Ρωσσίας, διότι τὰ συμφέροντα συγκρούονται ἀλλήλων και υποβλέπουν και οί μὲν ὡς και οί δὲ τὸν Νεῖλον. Ναί μὲν ἐστρατοπέδευσαν οί 'Ρῶσοι στὴν Χερᾶτη, ἀλλ' ἀπ' ἐτέρου κατακτοῦν κι' οί 'Αγγλοι τὸν Εὐφράτη. Τώρα θὰ πῆς οὐθὶ θὰ 'μποῦν οί 'Ρῶσοι στὴν Καλκούτα, και εἶναι πιθανώτατον...
- Π.— Μωρὲ μὰ τείναι τοῦτα;
- Φ.—'Ο Λάμσεν τὸ 'Αφγανιστάν σπουδαίως δυχρόνει, και ὁ 'Εμίρ 'Αδδουραχμάν ἀστείτα δὲν σηκώνει, ὁ Ποταγῶφ τὰς θέσεις του οὐδὲ στιγμὴν ἀφίνει και τοὺς 'Ινδοὺς εἰς τὴν σφαγὴν τῶν 'Αγγλίων ἐνθαρρύνει, και εἶναι πιθανώτατον νὰ 'μποῦν και στὴν Καλκούτα. Αὐτὸ φοβοῦμαι, Περικλή...
- Π.— Μωρὲ μὰ τείναι τοῦτα;
- Φ.— Πλὴν εὐτυχῶς, ἀγαπητέ, οί 'Αγγλοι και οί 'Ρῶσοι τὰ ἐσυμβίβασαν, θαρρῶ, κι' ὁ Νεῖλος θὰ γλυτώσῃ. Καί ὁ 'Ροδόλφος, Περικλή, γιὰ πῆς μου πῶς σοῦ 'φάνη; 'Ηλθε, μὰς εἶδε, κι' ἐφυγε ὁ φίλος μάνι μάνι.
- Π.— Μὰ πῶς; 'Ροδόλφος;
- Φ.— 'Αδελφέ, δὲν ζῆς μὲς στὴν 'Αθήνα; δὲν ἔμαθες πῶς ἔφθασε αὐτὸς κι' ἡ Στεφανίνα, ὁ μὲν ἐτῶν τριάκοντα, διάδοχος τοῦ θρόνου, ἡ δὲ ἐτῶν δεκαοκτὼ, κόρη ἐνὸς βαρόνου, ἀμφότεροι δὲ βασιλεῖς 'Αυστρίας και Βιέννης;... Μὰ πῶς; εἰς, βρε Περικλή, αὐτὰ δὲν τὰ μαθαίνεις;
- Π.— Καί τί ἐγύρευαν ἐδῶ;
- Φ.— Γυρεύουν συμμαχίας, και τρέχουν, καθὼς ἔμαθα, σ' ὅλας τὰς ἐπαρχίας διότι, ὅπως ἔδειξε και ἔπως διεδόθη, και πάλιν ἐπὶ τάπητος τὸ ζήτημα ἐστρώθη.
- Π.— Ποιὸ ζήτημα;
- Φ.— 'ὦχ! ἀδελφέ, και σὺ τὸ παρακάνεις. Μὰ πῶς; δὲν καταγίνεσαι ὀλίγο νὰ μανθάνῃς; Τὸ ζήτημα 'Ανατολῆς και τῆς Μακεδονίας, γι' αὐτὸ κι' ὁ πρίγκηψ ἡλθ' ἐδῶ μετὰ τῆς Στεφανίας, και φαίνεται πῶς 'Ελλήνες κι' 'Αὐστριακοὶ ἐπίσης εὐρίσκοντ' εἰς συμμαχίας, ὡς λέγουν, διαχύσεις, και διὰ τοῦτο ἐγινὰν συμπόσια μεγάλα, κι' ἐπῆγαν εἰς τὸν 'Ὀρειτὴν και στὴν Κανὴ, μὰς Σκάλα, και τέλος ἀνεχώρησαν μακρὰν τῆς πρωτεύουσας, τὸν ὕμνον τὸν 'Αὐστριακὴν τῆς μουσικῆς παιζούσης. Συγχρόνως συνωδεύθησαν κι' ἀπὸ τὴν 'Αμφιτρίτην... ὡς πρὸς αὐτὰ δὲ τί φρονῶ, ἰδὲ σελίδι τρίτην.
- Π.— Καί ὡς πρὸς τοὺς συνδυασμοὺς τί σκέπτεσαι; γιὰ πῆς μου.
- Φ.— Εἴμ' ἐναντίος πάντοτε κατὰ πάντοδ' συνδέσμου, διότι, ὅταν συμφωνοῦν τέσσαρες, πέντε κι' ἕξι, και ὁ λαὸς ἀμύχανεῖ ποῦ πρέπει νὰ προστρέξῃ, ὅταν τοῦ ἐπιβιβάσονται και οί ὀκτὼ συγχρόνως, ὑπερμεσοῦντος, κύριε, τοῦ τρέχοντος αἰῶνος,

ὅταν τὴν ψῆφόν του κανεῖς δὲν εἰμπορὴ νὰ δώσῃ στὸν 'Αλφά, Βῆτα, 'Εψίλον, ἀφοῦ τὴν θέλουν τόσο, ὅταν κανεῖς δὲν εἰμπορὴ μετὰ ἐλευθερίας νὰ ἐνασκή τὸ δίκαιον τὸ τῆς ψηφοφορίας, ὅταν ὁ 'Ράλλης δηλαδὴ τὸν Κατσάνδρη προτείνῃ, ὁπότεν ὁ Καλλιφρονᾶς τὸν 'Ρόκο δὲν ἀφίγγῃ, ὅταν ὁ 'Ρόκος, φίλε μου, προβάλλῃ τὸν Δεδίδη, ὁπότεν ὁ Ζυγομαλάς και εἰς αὐτὸν ἐνδίδῃ, κι' ὁ νέος ὁ Καλλιφρονᾶς προτείνῃ τὸν Πετράκη, και ὁ Πετράκης, κύριε, προτείνῃ τὸν Μακράκη, και ὁ Μακράκης, κύριε, προτείνῃ τὸν Στεργίου, και ὁ Στεργίου, κύριε, τὸν Καραγεωργίου, και ὁ Καραγεωργίος προτείνῃ και τὸν Λέκα, κι' ὁ Λέκας πάλι, κύριε, προτείνῃ ἄλλους δέκα, αὐτὴ δὲν εἶναι, κύριε, κατάστασις πραγμάτων, και ῥίπτω τὸ σφαριδίον ἐντὸς τῶν ἀποπάτων.

Π.— Εἴμαι καθ' ὅλα σύμφωνος και συμφωνῶ μαζί σου, και ἔχε με ὑπ' ὄψιν σου εἰς τὴν ἀπόφασί σου.

Φ.— 'Αλῆθεια δὲν σ' ἐρώτησα ποῖον θὰ ὑποστηρίξῃς;

Π.— Τὰ πράγματα μοῦ φαίνονται σχεδὸν ἡξεις ἀφίξει.

Φ.— 'Αλλ' ὅπωςδὴποτε κι' ἐγὼ δὲν θὰ καταψηφίσω, κι' ἀπ' ὅλους πάντα καὶ τι ἐλπίζω νὰ τριμπήσω. 'Ακούω μάλιστα πολλὰ γιὰ ἕναν Τρικκαλιώτη, ὡς λέγουν ὑποναύαρχο κι' ὡς λέγουν τραποδότη. 'Ακούω και γιὰ τὸν Συγγρό...

- Π.— 'Αλῆθεια, βρε, τί καί;
- Φ.— Τί νὰ σοῦ πῶ!... ὀλίγου δεῖν κι' ἐκεῖνος νὰ πεῖται. 'Αλλ' ὅμως δόξα σ' τὸ Θεὸ και σ' τὴν 'Αγίᾳ Τριάδι, ἀνέρρωσε, κι' ἐχάρηκαν οἱ πάντες στὴν 'Ελλάδα.
- Π.— 'Αλῆθεια σὺ τί ἔμαθες και γιὰ τὸν Δελγηγιάννη;
- Φ.— Εἴρω κι' ἐγὼ, βρε ἀδελφέ!... ὅλο ταξεῖδι κάνει. Πηγαίνει εἰς τὴν Τρίπολι και δὸς του λόγο βγάξῃ, σ' τὴν Καλκμάτα ἔπειτα και ἄλλον ἐτοιμάζει, εἰς τὴν Στεμνίτσα ὑστερα δημηγορία τρίτη, και νὰ τὸ ξέρῃς Περικλή, θὰ πάῃ και σ' τὴν Κρήτη. Καί δὸς του πῆλ τρεχάματα, στεφάνη και λουλούδι, και δὸς του πῆλ ζητωκραυγὰς κι' ἐρωτικά τραγούδια.
- Π.— 'Αλλ' ἐκ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ και τῆς λογομανίας λέγεταί πῶς ἀρρώστησεν ἐκ περιπνευμονίας. Καί λέγουν πῶς εὐχάριμοι τῶν κορασιῶν τάξεις ὀλίγον κουκουλόσπορον τοῦ ἔδωσαν μετᾶξῃ, κι' αὐτὸς τὸν κουκουλόσπορον ἐδῶ θὰ ξεφορτώσῃ, εἰς τοὺς μεταξοσκώληκας ἐμφύχουσιν νὰ δώσῃ.
- Π.— Περὶ Νταλέκου, Φασούλη, τί σκέπτεσαι; γιὰ πῆς μου.
- Φ.— 'Εν μέσω τοῦ ἐκλογικοῦ ἐκτίθεται πολέμου. 'Αντιπολιτευόμενον καμπόσοι τὸν νομίζουν, και ἄλλοι ὡς ὑπουργικὸν κι' αὐτὸν χαρακτηρίζουν ὅμως ἐγὼ τὸν 'γνώρισα ἀπομεμονωμένον και δόκτορα τῆς Νομικῆς μετὰ πολλῶν ἐπαίνων. 'Ε! ἄς κουρευέται κι' αὐτὸς σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις... δὸς του και σὺ τὴν ψῆφόν σου... τί διάβολο θὰ γίγῃ!
- Π.— 'Αλλὰ τί βλέπω, μασκρά;... ὅς νὰ μὲ παρασύρῃς; ἐν τούτοις ἐπειδὴ πολὺς και νὰ μὲ διαφθείρῃς, ἐνφ' ἐγὼ τὴν ψῆφόν μου σκοπεύω νὰ πωλήσω, μακρὰν σοῦ λέγω, Φασούλη, μὴ σὲ πυροβολήσω.

'Ο κύριος Μυκωνίος γιὰ τὴ Ναζιὰ μὰς φεύγει, και βουλευτὴς μὲ ἄλλους δεῖς συντρόφους του θὰ ἐδῇ.

'Ο Χρήστος Τραπεζοῦντιος, συντάκτης Παιρηροίας, εἰς τὴν Χαλκίδα ἐφυγε μεστὸς φιλοπαιρίας.

'Ροδόλφος, Φασούλης,
μετὰ λαμπρὰς στολῆς.

- Π.— Πῶς ἐπέρασατε σ' τὸν νέον σας ταξεῖδι;
- Φ.— Ἐξήλθε, ὅτι σκοποὺς πολιτικούς προδίδει; Πραγματικῶς, νὰ μοῦ ἐξηγηθῇτε, γιὰ τὰ ἀνθρώπων οἱ φίλοι συμπολιταί.
- Π.— Δὲν εἶναι τὸ ἀκριβές, κι' ἀν περιδιαβάξω τὸ κῆρυξ ἔρρωσας κι' ἀπλῶς ἵνα σπουδάξω.
- Φ.— 'Αλλ' ὅμως ὑψηλότερα 'Ροδόλφε τῆς 'Αυστρίας, ἐννοεῖται μὲ δώδεκα τινὰς πληροφορίας, ἵνα περὶ βουλευτικῶν πραγμάτων τί φρονεῖτε; πῶς εἶπα πῶς ἀνθρώπων οἱ φίλοι συμπολιταί.
- Π.— Τί ἐπεὶ οἱ Βούλγαροι ἐργάζονται σπουδαίως, κι' εἶναι λαὸς ἀπαίδευτος, ἀλλὰ πολὺ ἀμειβοῦν.
- Φ.— Καί τί φρονεῖτε δηλαδὴ περὶ Θεσσαλονίκης; δὲν εἶναι δικαίωμα ἀρχαῖας διαθήκης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ; ἵνα νὰ χαιρετῇτε και σὲς κι' ἐμεῖς τὴ Στεφανία, μορεῖ κανεῖς περὶ αὐτοῦ καθέλου ν' ἀμφιβάλλῃ; λέγετε, ὑψηλότερα, γιὰ τὴν πῆλιν ζήτησιν.
- Π.— ὅπως δικαίωμα ἀρχαιοτάτων χρόνων.
- Φ.— ἵνα εἰς τοὺς 'Ελλήνας αὐτὴ ἀνήκει μόνον.
- Π.— Τί τὴν τῶρα θὰ ἔλαξεν ἡ φάσις τῶν πραγμάτων.
- Φ.— Καί τῶρα δὲν ἐνόησα, και ἀν ἐπιθυμῇτε ἵνα νὰ σαφέστερον νὰ μοῦ ἐξηγηθῇτε... τῶρα τί λέγω, ἡ 'Ελλάς ἢ ἄλλοτε μεγάλη, ἡ τῶρα τοὺς ἐχθροὺς 'μπορεῖ νὰ καταβάλῃ; ἀδελφές οὐχί!...
- Καί ἀφοῦ τὴν ἐπιβλέπουν τόσο, ἵνα νὰ γιγνῇ νικητρία 'μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ; ἀδελφές οὐχί!...

- Π.— Καί ἀφοῦ ἐν μέσω τῶν κινδύνων τεῖνομέν χεῖρα φιλικὴν σ' τὸ ἔθνος τῶν 'Ελλήνων, τεῖνομέν χεῖρα σύμμαχον, σὲς δὲν θὰ τὴν δεχθῇτε;
- Φ.— Βεβαίως οὐχί!... δηλαδὴ... και νὰ μὲ συγχωρήτε. 'Ροδόλφε! ἀν αἰσθάνεσθε ἑλληνισμὸν σ' τὴν στήθη, ἀν ἐσπουδάσατε ἐδῶ τὰ ἔθιμα και ἥθη, ἀν ἐπατήσατε τὴν γῆν τῶν θεῶν μας προγόνων, ἀν ἐτυχε νὰ ἴδατε δικάδας Μακεδόνων, ἀν εἶδατε 'Ακρόπολιν, ἀν εἶδατε Μουσεία, ἀν σὰς ἐδέχθη 'Ὀρῶπος, Μαρούσι, Κηφισία, ἀν ἐπιλοξενήθητε σ' 'Ελληνικὸν παλάτι, ἀν τρεῖς ἡμέρας τρώγετε ἐδῶ ψωμί κι' ἄλλα, ἀν ἦμε ἐγὼ ἀπόγονος τοῦ οἴκου τῶν 'Αψιδούργων, ἀν ἦσθε σὲς ἀπόγονος τοῦ οἴκου τῶν Λυκούργων, εἰπέτε, ἀλλ' εἰλικρινῶς εἰπέτε, πῶς ἀνέκει εἰς τοὺς ἐδῶ ὁμογενεῖς και τὴ Θεσσαλονίκην.
- Π.— 'Αλλὰ σὰς εἶπον...
- Φ.— Τίποτα! ἐδῶ ἀλλὰ δὲν ἔχει, τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν τὸ σταδίον του τρέχει...
- Π.— 'Αλλὰ...
- Φ.— 'Αλλὰ παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐξηγηθῇτε, γιὰ τὸν πολὺ ἀνθρώπων οἱ φίλοι συμπολιταί...
- Π.— Εἰγὼ σὰς εἶπον...
- Φ.— Λέγετε περὶ Θεσσαλονίκης, ἄλλως τὴν συμμαχίαν σὰς τὴν ῥίπτω μετὰ φρίκης. Λέγετε τὰν ἡ ἐπὶ τὰν;... ἀν τὰν ἐξηγηθῇτε, ἀν τὸν ἀντιπῶν ἐπὶ τὰν, εὐθὺς ἀποσυρθῇτε. Δεσπότης εἴμεθα ἡμεῖς και τῆς Μακεδονίας... Ταῦτα, και σὰς ἀσπάζομαι μετὰ τῆς Στεφανίας.

Καλῶς τὸν Μπούτο μὲ νέο κνοῦτο.

Καλῶς τον και καλῶς τον τὸν Μπούτο τὸν λεθέντη...
αὐτὸς ποτὲ δὲν παίζει καθὼς ὁ Κοσσονάκος,
αὐτὸς θὰ κόψη τόσων ἀντάμηνων τὸ γλέντι,
καὶ θὰ τοὺς δείξῃ πόσα ἀπὶδία βάζ' ὁ σάκκος.
Καλῶς τον και καλῶς τον τὸν νέο Ἀστυνόμο,
ποῦ μὲ τὴν ἀφιξί του εἰς ὅλους φέρνει τρόπο.

Κάμετε τὸ σταυρό σας, ὦ ἔμποροι μεγάλοι,
κι' ἡ ξύγκικαίς σας πῆχαις ἄς γίνουμε κομμάτια,
προτοῦ αὐταῖς νὰ σπάσουν 'στὴ ράχη σας καὶ πάλι
καὶ τόσων ἀομμάτων ἀνοίξουν τὰ μάτια.
Οὔτε μισὸ νὰ λείψῃ ἀπὸ τῆς πῆχαις ροῦπι,
γιατὶ ὁ Μπούτος πάλι θὰ σὰς γενῇ κουνούπι.

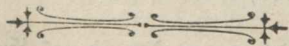
Τρέμετε, γαλατάδες, καὶ ὅλο σας τὸ γάλα
θὰ 'δῇτε μιὰ ἡμέρα 'στοὺς δρόμους νὰ χυθῇ,
μέσα 'στὰ χαραγὰ σας δὲν θ' ἀπομείνῃ στάλα,
κι' οὔτε ζημία τόση θ' ἀποζημιωθῇ.
Τρέμετε, κοταράδες καὶ σεῖς οἱ λωταρτζήδες,
καὶ πᾶνε πηλὰ οἱ λῶτοι καὶ τόσαις σας ἐλπίδες.

Τρέμετε σεῖς μεγάλοι-μικροὶ παρακεντέδες!...
ἄς πεταχτοῦνε ὅλα τὰ κάλπικα μὲ μιὰ,
ἡ κάλπικαὶς παλάντζαις, ἡ κάλπικαὶς μονέδαις,
τὰ βρωμισμένα ψάρια, τὰ ξύγκικα φωμιά.
Τρέμετε, λωποδύται, κι' ἀμακατζήδες ὅλοι,
κι' εὐθύς 'στὴν Ἀλεξάνδρα νὰ πᾶτε ἡ 'στὴν Πόλι.

Τρέμετε, μπουραρίαις καὶ σεῖς ἡ μπουραδόραις,
οὐτ' ἓνας 'στὰ τραπέζια δὲν θὰ ρεμδάζῃ κούκος,
μὲ τῆς γλυκαῖς κουβένταις δὲν θὰ περνοῦν ἡ ὥραις,
κι' οἱ ἔρωτες θὰ λείψουν τῆς προσφιλοῦς Τραμπούκως.
Καὶ οὔτε πηλὰ θ' ἀκοῦμε τῶν ποτηριῶν τὸν κρότον,
καὶ φόνους καὶ πολέμους χάριν θερμῶν ἐρώτων.

Μὰ κλείσετε τῆς πόρταις καὶ σεῖς χαρτοπαικτεῖα,
θὰ λείψῃ κι' ἡ πασσέτα κι' αὐτὸς ὁ μπακαράς,
κι' οὔτε κανεῖς θὰ κάνῃ σὲ σὰς ὀλονυκτία,
γιατὶ νὰ μὴν ἀπομένῃ 'στὴν τσέπη του παρᾶς.
Τρέμετε, θιασῶται τῆς τράπουλας καὶ πάλι,
κι' ὁ 'Ρήγας μὲ τὴν Ντάμα νεκρώσιμον ἄς ψάλλῃ.

'Ὁ τάγματα κλητῆρων καὶ στίφη Ἀστυνόμων,
φωνάζετε τὸ Χαῖρε 'στὴν τόση τεμπελιά...
ἄς μὴ σὰς πέρνῃ ὑπνος ἀνάμεσα τῶν δρόμων,
κι' ἀρχίζει ἀπὸ τώρα τρεχάλα καὶ δουλειά.
Καλῶς τον και καλῶς τον τὸν Περικλῆ τὸν Μπούτο
μὲ δύναμι, μὲ θάρρος, μὲ βούρδουλα καὶ κνοῦτο.

Μία υποψηφιότης, λαϊκὴ καὶ πατριωτικὴ.

'Εκτίθεται ὡς βουλευτὴς λοιπὸν κι' ὁ Οἰκονόμος,
ὁ ἄνθρωπος δ' ἀληθὴς τῶν λαϊκῶν θνείρων,
κι' ἐγὼ γὰρ υποψήφιο τὸν συνιστῶ 'δικό μου,
ἄνευ ἐλπίδος, κύριοι, ρετσίνας καὶ ταλλήρων.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Εἰς τὸ Κρεπωπωλεῖον τῶν ἀδελφῶν Δουρδούφη,
ποῦ εἰς τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς τὸν δρόμον κεῖται,
πηγαίνετε τροχάδην ὅσοι δὲν εἰσθε μποῦφοι
βιδέλο καὶ ἀρνάκι γλυκύτατο νὰ βρῆτε.

'Ὅποιος γὰρ μαῦρο εἰμπορεῖ χαβιάρι νὰ ξεδεύῃ,
χαβιάρι ποῦ τὸν μουστερὴ φωνάζει καὶ γυροδεῖ,
'στοῦ Θανόπουλου τὸ λαμπρὸν θὰ βρῇ παντοπωλεῖον,
ποῦ κεῖται 'στὸ βασιλικὸν ἐκεῖ Φωτογραφεῖον.

Εἰς τοῦ Ἰωάννου Τσάμη τὸ γνωστὸν οἶνοπωλεῖον,
'στοῦ Καταίμπαλη ὀπίσω τὸ κομψὸν πιλοπωλεῖον,
καλεῖ ὅλους τοὺς μπεκρηδες ρετσίνατο θαυμαστό,
καὶ εἰς τοὺς υποψηφίους βουλευτάς τὸ συνιστῶ.

Εἰς τὸ ἀθάνατο κρασί ριχθῆτε τοῦ Παυλίδη,
ποῦ δύναμιν καὶ ὄρεξιν καὶ φαντασίαν δίδει.

Καταχωρίζομεν κι' ἡμεῖς τὰς κάτω Ἀγγελίας
τοῦ Μώμου τοῦ σατυρικοῦ ὡς εἶδος ποικιλίας.

Περὶ τιμῆς, πωλήσεως, ἐρίδων, πριτσίλισεως.

'Εγὼ ὁ Μώμος ὁ Πατρεὺς εἰς τοὺς Ῥωμηοὺς γνωρίζω
τῶν σατυρῶν τὴν ἐκδοσιν, κι' αὐτὰ διασαλπίζω:
'Ἀντὶ ἐξήκοντα λεπτῶν 'στοὺς δρόμους θὰ πωλοῦνται,
κι' ἐπὶ πιστώσει εἰς Ῥωμὴν οὐδένα χορηγοῦνται.
'Ὅσοι φιλόμουσοι μ' αὐτὰς ποθοῦν νὰ ξεφαντώσουν,
ἐν τρίδραχμόν των πρὸς ἐμὲ ἄς σπεύσουν νὰ πληρώσουν.
'Ἀν θὰ εἰσπράξω χρήματα, ἂν ἔχω καὶ ὕψεια,
ἀκόμη ἄλλα τέσσαρα θὰ λάβωσι βιδέλια.
Κι' ὀλίγα σημειώματα 'στὸ τέλος θ' ἀπαντήσουν,
ὅπως χωρὶα δύσληπτα εὐκόλως ἐννοήσουν.
'Ἀν δὲ τινες κατακρατοῦν ὡς τώρα Ἀγγελίας,
ἄς μοῦ τὰς στείλουν πάρευτα χωρὶς ἀντιλογίας.

Πρὸς τινὰς συνδρομητάς, ἵσως κακοπληρωτάς.

'Ἄμα τῇ λήψει, Κύριοι τοῦ πρώτου φυλλαδίου,
ἄνευ ἀναστάσεων ψευδῶν, ἐρίδων, μαρτυρίων,
τὸ τρίδραχμον πληρώσατε, ἂν δὲν ἐπιθυμῆτε
ν' ἀνοίξωμεν λογαριασμοὺς καὶ νὰ πριτσίλισθῆτε.
Λοιπὸν μὴ μὲ θυμώσετε!... Ἀκοῦτε;... Τώρα δὲ
σὰς χαιρετίζω...

Ὁ Πατρεὺς σατυρογράφος Μώμος

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν «Εὐφρονούντων» — νύκτα μέρα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μιὰ μάνδρα μὲ γαϊδοῦρια.